

МАША І ВЕДМІДЬ

УДК 821.161.2-34-93
ББК 84.4УКР
МЗБ

Жодну з частин даного видання не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки і художник *Віта Косова*

Літературно-художнє видання

Маша і ведмідь

Для читання дорослими дітям

Головний редактор *С. С. Скляр*
Відповідальний за випуск *Г. В. Сологуб*
Художній редактор *О. О. Глоба*
Технічний редактор *А. Г. Веробкін*

Підписано до друку 02.02.2012. Друк офсетний.
Гарнітура «TextBook». Наклад 10 000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cor@bookclub.ua

Віддруковано з готових діалітизів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
61045, м. Харків, вул. О. Яроша, 18

ISBN 978-966-14-2956-6

© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2012

www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-2956-6

9 789661 429566

Маша і ведмідь

І ВЕДМАША І ВЕДМІДЬ

Жили-були дідусь та бабуся.
Була в них онучка Маша.
Пішла якомсь Маша по гриби
та по ягоди й заблукала.

Бачить: у хащах стоїть хатинка.
Увійшла Маша та думає:
«Хто ж тут живе? Чому
нікого не видно?..»

А в тій хатинці жив ведмідь.
Повернувся він увечері, побачив Машу.

— Будеш, — каже, — у мене жити: піч топити, кашу варити, мене годувати! А якщо втечеш, спіймаю та з'їм!

Почала Маша думати, як їй від ведмедя втекти. І нарешті придумала.

Напекла вона пиріжків
і каже ведмедеві:
— Віднеси пиріжки моїм
дідуся й бабусі. По дорозі
короба не відкривай, пиріжки
не виймай. Я на дубок залізу,
за тобою стежитиму!

А щойно ведмідь відвернув-
ся, Маша тихенько залізу до
короба й на голову собі блюдо
з пиріжками поставила.

А Маша з короба:
— Не сідай на пеньок,
не їж пиріжок!
— Ач яка, — каже вед-
мідь, — усе бачить!
І пішов далі.

Ведмідь узяв короб
і пішов до села. Йшов,
йшов, втомився і каже:
— Сяду на пеньок,
з'їм пиріжок!

Прийшов ведмідь до будинку, а собаки
зачули та й скочили на клишоногого. Ведмідь
кинув короб і припустив до лісу не оглядаючись.

Вийшли тут дідусь і бабуся з будинку. Підняли
кришку короба, а в ньому Маша сидить, жива
й здорова.